

Signs of Safety in verhaal: Hanne, terug naar huis?

Uit huis geplaatst

Hanne terug naar huis? Ja, het kan!

De 4-jarige Hanne groeit op bij haar mama Katya en papa Steven. Meestal gaat dat goed, maar het gezin heeft geldproblemen en thuis is de sfeer vaak gespannen. Als de stress hoog oploopt, grijpt Katya naar zware slaapmiddelen. Steven drinkt soms te veel. Dan wordt hij verbaal agressief en bonkt hij op ramen en deuren. Op die momenten kunnen Katya en Steven onvoldoende voor Hanne zorgen. De kleuter verbleef dan ook al een paar keer in een Centrum voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning - een tijdelijke crisisoplossing waarmee haar ouders ook instemden. Thuis verandert er ondertussen weinig. De jeugdrechter grijpt in: Hanne mag niet meer thuis blijven wonen, en verhuist mogelijk voor langere tijd naar een leefgroep. Voor Katya en Steven komt dat hard aan. Het voelt alsof Hanne gestraft wordt voor iets dat zij gedaan hebben. Iedereen wil dat Hanne snel terug naar huis kan.

Aan de slag met Signs of Safety

De consulenten van de sociale dienst jeugdrechtsbank (SDJ) hebben een duidelijk doel: een veilige omgeving creëren voor Hanne, nu en op lange termijn. Op vraag van de jeugdrechter onderzoeken ze de situatie, brengen ze ouders en hulpverleners samen en spreken ze met zoveel mogelijk mensen uit de omgeving van Hanne. Dat doen ze met Signs of Safety, een oplossingsgerichte benadering die vaak gebruikt wordt bij gezinnen waar bezorgdheid heerst over de veiligheid van kinderen en jongeren.

Werken aan een veilige terugkeer

Hanne verblijft voorlopig in een leefgroep, maar vanaf dag 1 werken de consulenten aan een veilige terugkeer naar huis. Het gezin krijgt begeleiding op maat: over opvoeden en opgroeien, over omgaan met frustraties en over het samen regelen van praktische zaken. Als Hanne weer naar huis mag, dan zal er behalve Katya of Steven altijd iemand anders in de buurt moeten zijn. De consulenten betrekken mensen uit de omgeving van het gezin actief bij het proces. Ze vinden er 7 (familie, vrienden, burens, ...) bereid om duidelijke en concrete afspraken te maken over een beurtrol, en over wat er moet gebeuren als het moeilijk loopt. De consulenten gieten alle afspraken in een veiligheidsplanning met een tijdslijn en concrete acties.

Wat vertellen we Hanne?

Niet alleen Katya, Steven en hun netwerk worden actief betrokken bij het plan. Ook Hanne zelf krijgt tekst en uitleg. Voor een kind van 4 betekent dat: aan de hand van een woord- en beeldverhaal dat Katya en Steven samen met een consulent maken. Een veiligheidsplan uitwerken duurt een paar weken, maar intussen kan Hanne wel al op bezoek bij haar ouders. Omdat die bezoeken goed lopen, stemt de jeugdrechter ermee in dat Hanne definitief terug naar huis mag, volgens de gemaakte afspraken.

Hanne terug naar huis: taart!

Tijdens de eerste weken komen consulenten, hulpverleners en het netwerk vaak samen bij Katya en Steven thuis. Ze volgen het veiligheidsplan op de voet op. Wat loopt goed? Wat gaat soms wat moeilijker? Hoe lossen we dit op? Iedereen denkt mee na. Na een tijdje komen de consulenten niet meer tussen, maar evalueert het netwerk zelf de gemaakte afspraken. De consulent blijft via een vast aanspreekpunt in het netwerk op de hoogte van de situatie. Na 7 maanden hoeft ook de private partner niet langer in te springen. Een klein jaar later besluit de sociale dienst jeugdrechtsbank dat er geen maatschappelijke noodzaak meer is om Hanne en haar gezin op te volgen. De dienst adviseert de jeugdrechter om het dossier te sluiten. Om deze mijlpaal te vieren en de opvolging op een positieve manier af te ronden, trakteren de hulpverleners het gezin en het hele netwerk errond op taart. Omwille van de privacy zijn de namen van de betrokkenen fictief.